

ΑΝΕΥΡΕΣΙΣ *GLOBOTRUNCANA STUARTI* DE LAPPARENT ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΣ-ΗΠΕΙΡΟΥ (ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΤΟΝΙΟΣ ΖΩΝΗ)

ὑπὸ

Γ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ *

Ὁ Γεωλόγος κ. ΗΛ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ κατὰ τὴν μετάβασίν του, ἐντολῇ τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωλογίας, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ χωρίου Γεροπλάτανος Ἡπείρου πρὸς μελέτην σεισμικῶν φαινομένων, συνέλεξε δείγματα ἐκ τοῦ ἀσβεστολίθου τῆς περιοχῆς, τὰ ὅποια καὶ προσεκόμισεν εἰς τὰς συλλογὰς τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καὶ Ἑρευνῶν Ὑπεδάφους. Τὰ δείγματα αὐτὰ εἶχε τὴν εὐγενῇ καλωσύνην νὰ παραχωρήσῃ εἰς ἐμὲ διὰ τὴν μελέτην τῆς ἐν αὐτοῖς μικροπανίδος. Ὁ ἀσβεστόλιθος εἶναι στιφρός, χρώματος τεφροῦ ἕως ὑπολεύκου καὶ ἔχει τὰ μακροσκοπικὰ γνωρίσματα τῶν ἀσβεστολίθων τῆς ἀδριατικοῦνιου ζώνης. Εἰς κατασκευασθείσας λεπτὰς τομὰς, ἡδυνήθη νὰ προσδιορίσω, εἰς τομὰς χαρακτηριστικὰς κατ' ἄξονα, τὸ καθοδηγητικὸν εἶδος τοῦ ἀνωτέρου Καμπανίου - Μαιστριχτίου *Globotruncana stuarti* De LAPP.

Γενικῶς τὸ γένος *Globotruncana* (*Rosalina*), ὅπερ ἀπαντᾷ εἰς ἱζηματα πελαγικῆς ὕψεως, ἔχει μεγάλην στρωματογραφικὴν ἀξίαν, διότι συμβάλλει σημαντικῶς, διὰ τοῦ πλούτου τῶν εἰδῶν του, εἰς τὴν διάγνωσιν τῶν διαφόρων βαθμίδων τοῦ ἀνωτέρου κρητιδικοῦ. Δικαίως ὁθεν θεωροῦνται ταῦτα ὡς λίαν καθοδηγητικὰ μικροαπολιθώματα τῶν ἀνωτέρω βαθμίδων τοῦ νεοκρητιδικοῦ.

Μερικῶν ἐξ αὐτῶν τῶν εἰδῶν, ἔχει ἤδη διαπιστωθῇ ἡ παρουσία καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου.

Οὕτω εἰς κενομάνια ἀσβεστολιθικὰ ἱζηματα ἀνήκοντα εἰς τὰς ζώνας ἀδριατικοῦνιου καὶ Ὡλονοῦ - Πίνδου ἔχουν ἀνευρεθῇ ἐκτὸς τῶν ἄλλων χαρακτηριστικῶν μικροαπολιθωμάτων καὶ ὀλίγα εἶδη *Globotruncana* ὅπως *Gl. (Rotalipora) appenninica* O. RENZ (14, 15). Καὶ εἰς τὴν ἐπομένην βαθμίδα τοῦ ἀνωτέρου κρητιδικοῦ τὴν Τουρώνιον, ἔχουν ἀνευρεθῇ χαρακτηριστικοὶ ἐπίσης ἀντιπρόσωποι τοῦ γένους αὐτοῦ, ὅπως τὰ εἶδη *Gl. lapparenti inflata* BOLLII, *Gl. lapparenti bulloides* VOGLER, ἅτινα ἀπαντοῦν εἰς τὴν ζώνην τῶν Παξῶν (15).

Ἡ μαιστριχτίος μικροπανὶς παρουσιάζεται σταθερὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον καὶ καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν ἑκτασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου, συνίσταται δὲ ἐκ χαρακτηριστικῶν εἰδῶν Τρηματοφόρων ὅπως *Orbitoides me-*

*CHRISTODOULOU G.—Auffindung von *Globotruncana stuarti* De LAPP. im Bereich von Geropotanos-Erden (Adriatisches Ionisches Zonen).

δια ARCH, *Lepidorrhinoides socialis* LEYM, *Siderolites calcitrupoides* LAM. κατὰ μετὰ τῶν ὁσίων προεξέχουσιν θέσιν κατέχει τὸ εἶδος Gl. *stuarti* De LAPP.

Ἡ παρούσα τοῦ εἶδους αὐτοῦ εἶναι γνωστὴ καὶ εἰς τὸν Παρνασσὸν (8, 10). Ἀνευρέθῃ ἐπίσης πλησίον τῆς λίμνης Ὑλίκης (17) ἐντὸς συμπαγέστερον, περικλυμένων, ἐκτὸς τῶν συνήθων ἱζηματοφόρων τοῦ μακρογύγιον καὶ *Nummulites mengaudi* ASTRE.

Εἰς τὴν ζώνην Ὀλιγόου - Πιλόου εἶναι γνωστὴ, καὶ ὅλην σχεδὸν τὴν ἑκταὴν τῆς, ἡ παρούσα τῆς Gl. *stuarti* De LAPP. (4, 5, 15). Ὁ RENZ C. ἀναφέρει εἰρὴν δολοκλήρον, τοποθεσιῶν τῆς ἀνωτέρας ζώνης, εἰς ἃς ἔχει ἀνευρεθῇ τὸ εἶδος αὐτό.

Εἰς τὴν ὑποζώνην Ἰγυρὸλεως ἀπαντᾷ ἐπὶ τῆς κορυφῆς Κόφινα τῶν Ἀστερουσίων (1, 5).

Τέλος εἰς τὴν ἀδριατικοὺν ζώνην ἀναφέρεται εἰς τὴν βιβλιογραφίαν (15) ἡ παρούσα τῆς Gl. *stuarti* ἡδὸν εἰς τὸ ΝΑ ἄκρον τῆς νήσου Ὁθῶν καὶ εἰς ἀποκείμενας κορυφὰς ἐπὶ τῆς μετὰ τῆς νήσου Κεργυρῶς καὶ Ἡγουμενίτης νησίδος Πρασοῦδι (15).

Συνεπὲς διὰ τῆς παρούσης γίνεταί γνωστὴ ἡ παρούσα τοῦ εἶδους *Globotruncana stuarti* De LAPP. καὶ ἐπὶ τοῦ ἡπειρωτικοῦ τμήματος τῆς ἀδριατικοῦν ζώνης καὶ δὴ εἰς τὸ βορειότερον ἄκρον τῆς Ἠλλάδος ("Ἡπειρος).

ZUSAMMENFASSUNG

Ἰν Δύνσεχλιffen aus weissen bis weisslichen dichten Kalken, im Bereich von Geroplatanos (Epirus), welche den Habitus der Kalken der adriatisch - ionischen Zone zeigen, konnte ich die Art *Globotruncana stuarti* De LAPP. bestimmen. Bisher war die Anwesenheit dieser Art in der adriatisch - ionischen Zone nur aus dem südwestlichen Teil der Insel Othion bekannt und aus losen Geröllern auf dem Inselchen Prasoudi, zwischen der Insel Korfu und Igumenitza. Demzufolge wird hier die Anwesenheit der Art *Globotruncana stuarti* De LAPP. auch im Kontinentalen Bereich und zwar im nördlichen Teil Griechenlands bekannt gemacht.

BIBLIOΓΡΑΦΙΑ

1. CUSHMAN J. — Foraminifera, their classification and economic use (4th edition revised and enlarged). Massachusetts 1955.
2. COVILLE J. — Correlations stratigraphiques pour microfossiles en Aquitaine occidentale. Leiden 1951.

3. GLAESSNER M. — Principles of micropalaeontology. N. York, 1947.
4. ΚΙΣΚΥΡΑ Δ. — Τὰ ἱζηματογενῆ πετρώματα τῆς Μεσσηνίας (*Διατριβὴ ἐπὶ δι-
δακτορία*). Ἀθῆναι, 1938.
5. > — Ἐξάπλωσις ἄνω κρητιδικῶν ἀσβεστολίθων πελαγικῆς ὄψεως
εἰς τὴν ζώνην Ὠλονοῦ—Πίνδου. *Πρακτ. Ἀκαδ. Ἀθηνῶν*, 13,
σελ. 131, 1938.
6. KISKYRAS D. — Über ein Oberkreide—Vorkommen mit Globotruncana in
Nauplion, (Argolis Griechenland). *Zentralblatt f. Min. etc.*
Jahrb. Abt. B, No 2, S. 33—43, Stuttgart, 1941.
7. L'APPARENT J. DE. — Sur un feraminifère de la graie des Alpes et des Py-
rénées. *C. R. Ac. Sc.* 164, p. 731—734, 1917.
8. > — Développement des calcaires à Rosalines en Grèce. *C. R.*
Acad. d. Sc. 198, p. 1620—22, Paris, 1934.
9. > — Grès calcaires bréchiqes et conglomérats d'Urcuit (Basses
Pyrénées bassin de l'Adour). *C. R. Soc. geol. Fr.* 19 p.
295—304, 1919.
10. > — La structure de monts et la position tectonique de bau-
xites aux francs du Parnass Grèce. *C. R. Ac. Fr.* 200 p.
161—163, 1935.
11. > — La transgression maestrichtien. *C. R. Somm. S. G. Fr.* p.
192, 1934.
12. NOTH R. — Foraminiferen aus Unter und Oberkreide des Österreich-
schen. Anteils an Flysch Helvetikum und Vorlandvor-
kommen. *J/b. Geol. B/anstalt. Sonder.* 3 Wien, 1951.
13. OBRADOVIG S. — Die mikrofauna der Oberen kreide in der Umgebung
von Beograd. *Acad. Serbe des Sciences*, 34, No 6. p. 185.
Beogr. 1953.
14. RENZ C. — Die Tektonik der griechischen Gebirge. *Mém. de l'Acad.*
d'Athènes. 8, 1940.
15. RENZ C. und REICHEL M. — Beiträge zur Stratigraphie und Paläontologie
der Ostmediterrannen Jungpaläozoikums und dessen
Einordnung im griechischen Gebirgssystem. *Eclog. Geol.*
Helveticae 38, No 2, 1945.
16. > — Progress of the geological exploration of Greece. *Ameri-
can Journal of Science* 245, 3 March, 1947.
17. RENZ C. et ΜΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Μ. — Découverte de Nummulites aux environs
du lac Hyliki en Béotie. *Prakt. l'Acad. d'Athènes*, 23, p.
231—233, 1948.
18. ΤΙΒΕΥ Ν. — Étude des Rosalines maestrichtiennes genre Globotrunc-
cana du Sud-Est de la Turquie (Sondage de Ramandag)
Publ. Inst. d'Études et de Rech. Min. Turquie. Ankara, 1951.
19. RENZ OTTO. — Stratigraphische und Mikropaläontologische Untersu-
chung der Scalaria (obere Kreide—Tertiär) im zentralen
Apennin. *Ecl. Geol. Helveticae*, 29, No 1, 1936.